

سخنانی که ما به شما عرض کردیم، موعظه نیست و این طور نیست که یک منبر رفتیم و حالا یک تذکراتی دادیم؛ نه، اینها اجرائیاتی است که لازم‌الاطاعه و لازم‌الاجراست.

لبیک در عمل به مطالبات مقام معظم رهبری (حفظه...)

من درخواست مؤکد دارم، سال گذشته هم این را گفتیم که اکتفا نکنند دوستان به اینکه حالا روی کاغذهای سربرگ‌های دستگاه‌های گوناگون بنویسند این عبارت را یا مثلاً فرض کنید که یک تابلو درست کنند در خیابان مثلاً بنند؛ این‌ها کار نیست. عمده این است که به معنای واقعی کلمه روی این سیاست‌گذاری بشود

یکی از چالش‌های مهمی که در جریان‌سازی فرهنگی وجود دارد این است که چگونه می‌توان منویات مقام معظم رهبری (حفظه...) در موضوعات مختلف را به جریانات عملی در جامعه تبدیل نمود و چگونه می‌توان این مهم را ارتقا داد. در سال ۱۴۰۱ معظم له (حفظه...) در بخشی از پیام نوروزی می‌فرمایند:

بنابر این امسال ما شعارمان عبارت شد از این: «تولید؛ دانش‌بنیان، اشتغال‌آفرین». البته من درخواست مؤکد دارم، سال گذشته هم این را گفتیم که اکتفا نکنند دوستان به اینکه حالا روی کاغذهای سربرگ‌های دستگاه‌های گوناگون بنویسند این عبارت را یا مثلاً فرض کنید که یک تابلو درست کنند در خیابان مثلاً بنند؛ این‌ها کار نیست. عمده این است که به معنای واقعی کلمه روی این سیاست‌گذاری بشود. البته این دولت با وضعی که من مشاهده می‌کنم، با تحرکی که رئیس‌جمهور محترم و همکاران ایشان دارند، ان‌شاءالله پیشرفت خواهد کرد. یعنی این شعار روی زمین نخواهد ماند به توفیق الهی. لکن هر چه بیشتر کار بشود، بیشتر تلاش بشود، بهتر خواهد بود.

مجدداً معظم له (حفظه...) در بخشی از سخنرانی نوروزی ۱۴۰۱ خطاب به ملت ایران می‌فرمایند: یک نکته را من اینجا عرض بکنم و آن اینکه در زمینه‌ی اقتصاد، آنچه بنده مطرح می‌کنم، مطالباتی که مطرح می‌شود، عمدتاً خطاب به مسئولان کشور است؛ عمده در قوه‌ی مجریه، مقداری هم قوه‌ی مقننه و حتی قوه‌ی قضائیه و بعضی دستگاه‌های وابسته؛ عمدتاً خطاب به اینها است. چرا این مسائلی را که مربوط به اینها است ما در فضای عمومی و در سخنرانی مردمی کشوری مطرح می‌کنیم؟ علت این است که خوب است مردم در فضای عمومی مسائل اقتصادی و سیاست‌های اقتصادی قرار بگیرند، مطالبات این حقیر را هم بدانند و از مسئولیتی که به این مسائل اقدام می‌کنند و فعالیت می‌کنند حمایت کنند، پشتیبانی کنند. البته وظایفی هم بر عهده‌ی خود مردم است که حالا من امروز که [مطلبی] عرض می‌کنم در مورد اقتصاد دانش‌بنیان، کاملاً روشن می‌شود که یک کارهای مهمی هست که خود مردم، بخصوص خود جوانها بایستی انجام بدهند. و البته این گفتار عمومی شاید موجب

می‌شود که دستگاه‌ها هم پشتیبانی بیشتری و بهتری از این مسائل بکنند. همچنین ایشان در مورخه ۱۳۸۵/۰۵/۲۳ در دیدار با روسای دانشگاه‌ها، موسسات آموزش عالی و مراکز تحقیقاتی می‌فرمایند: این حرف‌ها را باید بگوییم، تکرار بکنیم و اینها را فقط موعظه هم تلقی نکنید. من خواهش از روسای دانشگاه‌ها و روسای مراکز تحقیقاتی و هم از آقای وزرا و هیئت رئیسه‌های وزارتخانه‌ها که اینجا تشریف دارید، این است که سخنانی که ما به شما عرض کردیم، موعظه نیست و این طور نیست که یک منبر رفتیم و حالا یک تذکراتی دادیم؛ نه، اینها اجرائیاتی است که لازم‌الاطاعه و لازم‌الاجراست. باید این کارها را بکنید، اگر نکردید، در قانون مجازات معینی ندارد که بگویند چنانچه این کار انجام نگرفت، فلان وزیر یا فلان مسئول، باید مجازات بشود؛ اما مجازات سخت‌تری دارد و آن قضاوت‌هایی است که درباره‌ی شما خواهد شد. قضاوت ما امروز در مورد آن کسانی که دانشگاه‌های ما را از آغاز پیدایش بافت غیربومی و غیرناظر

به نگاه‌های ملت و کشور تشکیل دادند و ما را به اینجا رساندند و به این انحطاط ما را کشاندند چیست؟ چنانچه کوتاهی کنیم، آن وقت یک چنین قضاوتی در مورد ما خواهد بود. مجازات ما از مجازاتی که حالا در قانون برای یک جرم مشخص تعریف کرده باشند، سخت‌تر است. ان‌شاءالله موفق و مؤید باشید. منویات فوق‌الذکر پاسخ بسیاری از دغدغه‌های افکار عمومی را روشن می‌نماید. خوشبختانه به توفیق حضور رییس‌جمهور محترم فعلی بسیاری از چالش‌های عملی شدن مطالبات مقام معظم رهبری (حفظه...) تسهیل شده است. اگر چه جای کار بسیار است.

یکی از علاقمندی‌های اینجانب در سال‌های گذشته کمک به تسهیل این چالش و جریان‌سازی عملی در سبک زندگی مردم در این برهه از زمان می‌باشد. خوب در راهکارهای فرهنگی بعد از فرمایشات مقام معظم رهبری (حفظه...) دستگاه‌های اجرایی به چاپ کتاب، پوستر، همایش، نشر نام‌سال در سربرگ نامه‌ها و ... می‌نمایند. اما مسأله‌ای که وجود دارد این است که مثلاً در سالی که نامگذاری آن با اصلاح‌الگوی مصرف آغاز شد در پایان سال و سال‌های بعد از آن مردم چه میزان در سبک زندگی خود استاندارد در سبک مصرف را رعایت کردند؛ آیا مصرف آب و مواد غذایی و ... کاهش پیدا کرد؟ و در آخر اینکه چگونه می‌توان دلسوزی‌های مقام رهبری را در زندگی مردم جاری و ساری کرد؟ و جایگاه و نقش افکار عمومی در اجرای عملی در پشتیبانی بیشتری و بهتری از این مسائل کجاست؟

یکی از مسائل مهم که رهبری عزیز (حفظه...) هر ساله بر آن تأکید دارند "انس باقرآن کریم" است که همه ساله در ماه مبارک رمضان ایشان محفل انس باقرآن تشکیل و منویاتی

را فرمایش می‌کنند. اینجانب در کتاب نقشه راه انس باقرآن کریم در کلام رهبر فرزانه انقلاب برای لبیک عملی به منویات ایشان آورده‌ام که هر فرد می‌تواند روزانه ۱۰ آیه قرآن تلاوت نماید و در جهت حفظ و ترجمه و تفسیر و برگزاری جلسات قرآنی اهتمام نماید. چارچوب کلی و ساختار کتاب به اینگونه است که فرد ابتدا خود اقدام به اجرای عملی فرمایشات می‌کند و سپس به عنوان یک عنصر اجتماعی اقدام به برگزاری و ترویج راهکارهای انس باقرآن کریم می‌نماید. راهکارها، دستورالعمل‌ها و وظایف دستگاه‌های اجرایی و دستگاه‌های فرهنگی و تشکل‌های خارج از کشور در ادامه کتاب جهت تسهیل و تسریع این مطالبه رهبری (حفظه...) در ادامه آورده شده است.

اگر آحاد مردم این کار ساده را به انجام رسانند آنوقت مسئولین نیز احساس مسؤلیت بیشتری در انجام وظایف و تکالیف محوله خواهند داشت. اینجانب آغاز لبیک عملی به مطالبات مقام معظم رهبری (حفظه...) را از اجرای عملی منویات معظم له در انس باقرآن کریم می‌دانم و هر کس بسته به مسؤلیت خود می‌تواند خدمت بیشتری به انقلاب اسلامی ارائه نماید.

در این شماره سعی داریم با توجه به نامگذاری سال‌های گذشته با موضوع اقتصادی ابتدا گزارشی از کارنامه اقتصادی کشور با موضوع اقتصادی ارائه نماییم و سپس به شرح اقدامات صورت گرفته و در شرف انجام برای شعار سال بپردازیم. همچنین برخی موضوعات همچون ابردهکاران بانکی سوژه‌های موفق و تروربسم اقتصادی، حقوق دستمزد و رابطه آن با اشتغال و تعدیل نیرو و ... بپردازیم.

”

سخنانی که ما به شما عرض کردیم، موعظه نیست و این طور نیست که یک منبر رفتیم و حالا یک تذکراتی دادیم؛ نه، اینها اجرائیاتی است که لازم‌الاطاعه و لازم‌الاجراست. باید این کارها را بکنید، اگر نکردید، در قانون مجازات معینی ندارد که بگویند چنانچه این کار انجام نگرفت، فلان وزیر یا فلان مسئول، باید مجازات بشود؛ اما مجازات سخت‌تری دارد و آن قضاوت‌هایی است که درباره‌ی شما خواهد شد. قضاوت ما

امروز در مورد آن کسانی که دانشگاه‌های ما را از آغاز پیدایش بافت غیربومی و غیرناظر به نگاه‌های ملت و کشور تشکیل دادند و ما را به اینجا رساندند و به این انحطاط ما را کشاندند چیست؟ چنانچه کوتاهی کنیم، آن وقت یک چنین قضاوتی در مورد ما خواهد بود. مجازات ما از مجازاتی که حالا در قانون برای یک جرم مشخص تعریف کرده باشند، سخت‌تر است